

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1930/2531

พนักงานอัยการ กรมอัยการโจทก์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สิมทิพย์ทาสแอนดส์ฟฟลายส์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 343,

พ.ร.บ.จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2511 มาตรา 7, พ.ร.บ.จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2511 มาตรา 27, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 222

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยหลอกลวงผู้เสียหาย 7 คนในคราวเดียวกัน แม้ผู้เสียหายแต่ละคนจะมอบเงินให้แก่จำเลยคนละคราวกันก็เป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายบทเดียว ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดหลายกรรม.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 341, 343 พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2511 มาตรา 7, 27 ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนเงินจำนวน 152,000 บาท แก่ผู้เสียหายและให้นับโทษของจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ 11606/2526 หมายเลขแดงที่ 27587/2527 ของศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 2 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 11606/2526 ของศาลชั้นต้นจริง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343, 83 พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2511 มาตรา 7 ซึ่งเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษ ความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน 7 กระทง ปรับจำเลยที่ 1 กระทงละ 2,000 บาท รวมเป็นเงิน 14,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 กระทงละ 1 ปี รวมเป็นโทษจำคุก 7 ปี ความผิดฐานจัดหางานโดยเรียกหรือรับค่าบริการโดยมิได้รับอนุญาต ปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 1,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 เดือน รวมโทษปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 15,000 บาทและจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 7 ปี 1 เดือน คำเบิกความของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาอยู่บ้างมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้ 1 ใน 5 ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 12,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 5 ปี 8 เดือน นับโทษของจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 27587/2527 ของศาลชั้นต้นให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนเงิน 142,000 บาทแก่ผู้เสียหาย จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิจารณาแล้วพิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 นั้นให้ลงโทษจำเลยทั้งสองกระทงเดียว เมื่อรวมกับโทษฐานจัดหางานโดยเรียกหรือรับค่าบริการโดยมิได้รับอนุญาตแล้ว เป็นโทษปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 3,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี 1 เดือน ลดโทษให้หนึ่งในห้าตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว คงลงโทษปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 2,400 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 10 เดือน 12 วัน นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกาให้ลงโทษจำเลย 7 กระทง ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกจำเลยแต่ละกระทงไม่เกิน 1 ปี และปรับไม่เกิน 10,000 บาท แม้ศาลอุทธรณ์จะพิพากษาแก้ว่า ความผิดของจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 เป็นความผิดกระทงเดียว แต่ก็ยังคงลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน

1 ปี และปรับไม่เกิน 10,000 บาท จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงโจทก์ฎีกาได้ เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายและในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย ศาลฎีกาจะต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 222 โจทก์ฎีกามาทั้งปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมาย ศาลฎีกาควรรับวินิจฉัยให้เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์ฟังมาว่า จำเลยที่ 2 พุดจาหลอกหลวงผู้เสียหายทั้ง 7 คน พร้อมกันในคราวเดียวกัน เพียงแต่ผู้เสียหายแต่ละคนนำเงินไปให้จำเลยคนละคราวกัน ศาลอุทธรณ์จึงเห็นว่า จำเลยกระทำความผิดกรรมเดียว โจทก์ฎีกาว่า ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 ซึ่งเป็นหลักของมาตรา 343 มีองค์ประกอบของความผิดว่า โดยการหลอกหลวงดังว่านั้น เป็นเหตุให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกหลวง ความผิดตามกฎหมายดังกล่าวจะสำเร็จได้ต่อเมื่อผู้ถูกหลอกหลวงส่งมอบทรัพย์สินให้จำเลย ซึ่งการรับเงินต่างๆ ของผู้เสียหายทั้ง 7 คน ในคดีนี้ต่างวันเวลากัน จึงเป็นคนละกรรมต่างกัน ศาลฎีกาเห็นว่าองค์ประกอบของความผิดฐานฉ้อโกงหรือฉ้อโกงประชาชนเริ่มต้นด้วยการหลอกหลวงด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง ส่วนการที่ผู้ถูกหลอกหลวงหลงเชื่อ นำทรัพย์สินมาให้ หรือยอมทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิเป็นผลที่ตามมาจากการที่ถูกหลอกหลวง ความสำคัญของการกระทำผิดจึงอยู่ที่การหลอกหลวงเมื่อจำเลยที่ 2 หลอกหลวงผู้เสียหายทั้ง 7 คน พร้อมกันในคราวเดียว แม้ผู้เสียหายแต่ละคนจะมอบเงินให้แก่จำเลยทั้งสองคนละคราวกัน ก็ย่อมเป็นการกระทำความผิดเดียวผิดต่อกฎหมายบทเดียว หากใช่เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันดังโจทก์ฎีกาไม่ที่ศาลอุทธรณ์เห็นว่าเป็นการกระทำครั้งเดียวผิดกรรมเดียว จึงชอบแล้ว แต่ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาปรับบทลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 โดยไม่ระบุวรรคใดนั้น เห็นสมควรระบุเสียให้ถูกต้องพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 343 วรรคแรก นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์.

องค์คณะ

ไมตรี กลั่นนุรักษ์ · วิฑูรย์ ตั้งตรงจิตต์ · ประวิทย์ ชัมภรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1930/2531>